

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*The Message of
Chanukah:
Sanctifying Our
Homes*

The learning this week is dedicated in memory of Hannah Romerovski Newman, חנה בת מרדכי, whose Yaartzeit is the 21st of Kislev.

The shiurim this week are also dedicated in memory of Rav Meir Goldwicht's father, HaRav Refael Dovid Pesach ben Yisroel Elazar z"l, whose Yartzeit is being observed today.

Mrs. Dena Knoll

י"ט כסלו תש"ע • December 6, 2009

(1) ילקוט שמעוני מלכים א רמז קפד

וכן אתה מוצא במלאכת המשכן, א"ר חנינא בכ"ה בכסליו נגמר מלאכת המשכן ועשה מקופל עד אחד בניסן, כמו שכתוב ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן, והיו ישראל ממלמלין על משה לומר למה לא הוקם מיד שמא דופי אירע בו והקב"ה חשב לערב שמחת המשכן בחדש שנולד בו יצחק דכתיב לוישי ועשי עוגות ואמרו לו שוב אשוב אליך, ומעתה הפסיד כסלו שנגמרה בו המלאכה אמר הקב"ה עלי לשלם, מה שלם לו הקב"ה חנוכת חשמונאי, וכן מרחשון עתיד הקב"ה לשלם לו:

(2) חגי פרק ב פסוק יח

שימו נא לבבכם מן היום הנה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל ה' שימו לבבכם:

(3) שולחן ערוך אורח חיים סימן תרע סעיף ב

ריבוי הסעודות שמרבים בהם הם סעודות הרשות, שלא קבעום למשתה ושמחה. הגה: וי"א שיש קצת מצוה ברבוי הסעודות, משום דבאותן הימים היה חנוכת המזבח (מהר"א מפרא"ג).

(4) ויקרא פרק ט

(כג) וַיִּבֶן אֱלֹהִים מִשְׁכַּן וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאֻהוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד ה' אֵל כָּל הָעָם:
(כד) וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַעֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם:

(5) דברי הימים ב פרק ז

(א) וַיִּכְלֹת שָׁלֹמֹה מֶה לְהַתְּפִלֵּל וְהָאֵשׁ יָרְדָה מֵהַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל עֹלֹת הַבָּיִת וְכָבֹד ה' מָלֵא אֶת הַבָּיִת:
(ב) וְלֹא יָקְלוּ הַכֹּהֲנִים לְבֹא אֶל בֵּית ה' כִּי מָלֵא כְבוֹד ה' אֶת בֵּית ה':
(ג) וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּרִדַת הָאֵשׁ וְכָבֹד ה' עַל הַבָּיִת וַיִּקְרְעוּ אֶפְסִים אַרְצָה עַל הָרֶצֶף וַיִּשְׁתַּחֲוּ וְהוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:

(6) עזרא פרק ו

(טו) וַיִּשְׁיִצֵּי בַיְתָה דְנָה עַד יוֹם תְּלִיתָה לִירַח אֲדָר דִּי הִיא שְׁנַת שֵׁשׁ לְמַלְכוּת דְרִינֹשׁ מְלָכָא: פ
(טז) וַעֲבָדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּהִנְיָא וְלִוְיָא וְשָׂאֵר בְּנֵי גְלוּתָא חֲנֻכַּת בֵּית אֱלֹהֵא דְנָה בְּקִדְוָה:
(יז) וְהִקְרְבוּ לְחֲנֻכַּת בֵּית אֱלֹהֵא דְנָה תּוֹרְיִן מְאָה דְכָרִיִן מְאֵתִין אֲמִרְיִן אַרְבַּע מְאָה וּצְפִירֵי עֲזִינ <לחטיא> לְחֻטָּאָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל תְּרֵי עֶשְׂרִי לְמִנְיֵן שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל:
(יח) וְהִקְיִמוּ כְהִנְיָא בְּפִלְגְתָּהוֹן וְלִוְיָא בְּמַחְלָקְתָּהוֹן עַל עֲבִידַת אֱלֹהֵא דִּי בִירוּשָׁלַם פְּכָתַב סְפָר מ'שָׁה: פ

15 And this house was finished on the third day of the month Adar, which was in the sixth year of the reign of Darius the king. **16** And the children of Israel, the priests and the Levites, and the rest of the children of the captivity, kept the dedication of this house of God with joy. **17** And they offered at the dedication of this house of God a hundred bullocks, two hundred rams, four hundred lambs; and for a sin-offering for all Israel, twelve he-goats, according to the number of the tribes of Israel. **18** And they set the priests in their divisions, and the Levites in their courses, for the service of God, which is at Jerusalem; as it is written in the book of Moses.

(7) תלמוד בבלי מסכת יומא דף כא עמוד ב

אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני, ואלו הן: ארון וכפורת וכרובים, אש, ושכינה, ורוח הקודש, ואורים ותומים.

(8) תלמוד בבלי מסכת שבת דף כב עמוד ב

אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל. מאי עדות? אמר רב: זו נר מערבי, שנותן בה שמן כמדת חברותיה, וממנה היה מדליק ובה היה מסיים.

9) תלמוד בבלי מסכת יומא דף לט עמוד א

תנו רבנן: ארבעים שנה ששמש שמעון הצדיק היה גורל עולה בימין, מכאן ואילך - פעמים עולה בימין פעמים עולה בשמאל. והיה לשון של זהורית מלבין, מכאן ואילך פעמים מלבין פעמים אינו מלבין. והיה נר מערבי דולק, מכאן ואילך פעמים דולק פעמים כבה.

10) פני יהושע מסכת שבת דף כא עמוד ב

לכך נעשה להם ג"כ נס זה בענין הנרות שהוא עדות לישראל שהשכינה שורה בהם כדדרשי נמי לענין נר מערבי אלא שלאחר מיתת שמעון הצדיק אפילו נר מערבי לפעמים היה כבה והולך לכך נעשה להם נס בזה הענין ממש באותן הימים שהיו עת רצון להודיע שחזרו לחיבתן הראשונה, כן נראה לי נכון:

11) זכריה פרק ב פסוק יד

כְּנִי וְשִׁמְחֵי בְּתַצִּיּוֹן כִּי הִנְנִי בָּא וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְךָ וְנָאֵם ה':

12) תוספות מסכת סוכה דף מז עמוד א

הרואה נר של חנוכה צריך לברך - בשאר מצות כגון אלולב וסוכה לא תקינו לברך לרואה אלא גבי נר חנוכה משום חביבות הנס וגם משום שיש כמה בני אדם שאין להם בתים ואין בידם לקיים המצוה וטעם ראשון ניחא דלא תיקשי ליה מזוזה ועוד יש לפרש דאין שייך לתקן לרואה ברכה שאין העושה מברך.

13) תלמוד בבלי מסכת שבת דף כא עמוד ב

תנו רבנן: מצות חנוכה נר איש וביתו.

14) פני יהושע מסכת שבת דף כא עמוד ב

בגמרא תנו רבנן מצות חנוכה נר איש וביתו. נראה דמה שנשתנה מצוה זו משאר מצות שהן חובת הגוף שהיה חיוב על כל יחיד ויחיד דקיימא לן נמי [קדושין מ"א ע"א] מצוה בו יותר מבשלוחו אלא דשאני הכא שאין הכא עיקר המצוה אלא בסמוך לרה"ר שהוא משום פרסומי ניסא משום כך הטילו חובת מצוה זו כאילו היא חובת הבית ועדיין צ"ע: